

saadan Forsamling, skulde jeg saa ikke kunne sende den til Finansudvalget? Hvad i Alverden skulde afholde mig derfra? Men jeg kan dernæst give en Forklaring, som det ærede Medlem skal have med. Det ærede Medlem staar nemlig her op og siger: Hvad har Ministeriet gjort? Ministeriets store Fejl ligger netop under Indenrigsministeriet, for den ligger deri, at Ministeriet ikke har fulgt de Henstillinger, det har faaet fra disse erfarne Mænd i denne Sag. Det er jo fuldkommen urigtigt! De Forslag, der fremkom fra Gesandten i Washington, har paa min Foranledning været til Overvejelse her i Landet af alle erfarne Mænd, der er valgte ind for at beskæftige sig med og i lang Tid har beskæftiget sig med disse Sager. Disse har enstemmigt afslaaet at gaa den Vej, og derfor er det netop, at Indstillingen af 7. Juni er fulgt og som viser, at man tilraader at etablere Overvejelser angaaende et Fællesindkøb. Og denne Indstilling sluttede jeg mig til, ikke som det ærede Medlem sagde, første Gang han havde Ordet, saaledes, at jeg straks lod den gaa videre, men saaledes, at jeg efter Overvejelse af og adskillige Forhandlinger om denne Sag lod den gaa videre med en anbefaling af, at man gik frem paa den Maade.

Nu siger altsaa det ærede Medlem, at man ved denne Fremgangsmaade ikke har fulgt de sagkyndige. Jo, man har netop fulgt dem. Det omtalte Forslag fra Gesandten fik Fordelingsudvalget til Overvejelse, og det holdt et udvidet Møde om hele denne Sag — hvilket det ærede Medlem kunde have faaet at vide, hvis han havde spurgt mig om, hvordan det forholdt sig hermed, i Stedet for at finde ganske meningsløse Begrundelser for, at vedkommende Skrivelse ikke er kommet med, som f. Eks. Paastanden om, at jeg vilde forholde Finansudvalget en saadan Oplysning! Statens Kulfordelingsudvalg holdt et Møde med Repræsentanter for De danske Statsbaner, Fragtnævnet, Industriraadet, Kommunernes Kulkontor, Københavns Kommune og Privatbanerne om den Sag, som det ærede Medlem har fremdraget her. Paa Mødet var der saavel indenfor Statens Kulfordelingsudvalg som blandt Repræsentanterne for de øvrige Institutioner fuldstændig Enighed om, at Indkøb af amerikanske Kul af den danske Stat som saadan neppe vilde betyde en for Sagens Løsning heldig Fremgangsmaade.

Sagen ligger da saaledes, at man ikke alene har sørget for, at de forskellige Forslag, som kunde fremkomme, nu et

fra Gesandten, nu et fra anden Side, er kommet til Overvejelse, men Overvejelserne har været førte paa en saa alsidig Basis som vel muligt, saaledes at alle Institutionerne har været repræsenterede. Resultatet er det, at man har afvist Planen som ufrugtbar, og at man har hævdet, at det rigtige var netop den Vej, jeg havde sluttet mig til; og det ved det ærede Medlem aldeles udmærket god Besked med, uagtet han staar her og siger, at vor store Fejl er, at vi er gaaet en Vej, som de sagkyndige og erfarne ikke vilde tilraade. Det staar nemlig i Slutningen af Skrivelse af 5. August med rene og klare Ord, at den Fremgangsmaade, der har været fulgt, anses for en efter Omstændighederne heldig og god Fremgangsmaade.

Saa talte det ærede Medlem om, at vi havde søgt at undskyldte os med Panik. Det fremgik nu ikke af det ærede Medlems Citater hverken af min højtærede Kollegas eller af mine Udtalelser; men det ærede Medlem havde Brug derfor, og saa digtede han en smuk Baggrund for sine Udtalelser. Men det passer ikke. Det fremgaar netop af alle de Oplysninger, der er givne, at Ministeriet gik frem paa den Maade, at man søgte at gavne Bestræbelserne for at faa Tilførsler her til Landet, og at disse Tilførsler ogsaa bedredes Sommeren igennem. Indenrigsministeriet bidrog til, at de store Institutioner, der skulde indkøbe Kul, kunde mødes og ved gensidige Oplysninger skaffe sig Klarhed over, hvorledes hele Situationen laa, og i Fællesskab overveje de Tilbud, der kom frem, hvilket de ogsaa lejlighedsvis har gjort. Det var der ogsaa meget god Plan i, naar man ikke vilde gaa det Skridt videre at engagere den danske Stat som saadan i store Indkøb i Amerika (*Rode*: Den er engageret der). Den er engageret for Statsbanernes Vedkommende til Dækning af deres Forbrug. Men hvis det ærede Medlem, som har angrebet os ud fra den Betragtning, at vi skulde have fulgt det Forslag, som fremkom fra Amerika, havde haft Magt, som han havde Agt, var Forholdet sikkert blevet, at man ikke havde engageret den danske Stat for det Beløb, der her er Tale om, men for langt, langt større Beløb.

Det ærede Medlem har i saa Henseende meget paa Forholdene i Norge. Han siger overfor det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs): Det centrale, Hovedpunktet, det, som man skulde have grebet ind paa, er Henstillingen angaaende Statens Ind-